

Obsah

PŘEDMLUVA (7)

Kapitola prvň

COURTOISNÍ LYRIKA ZÁPADOEVROPSKÁ V XI.-XIV. VĚKU

Occitanská lyrika trobadorská, její původ; teorie „dvorné lásky“, lyrické žánry; doby occitanského lyrismu (13) – Courtoisní píseň v severní Francii (18) – Milostná lyrika italská: italští trovatori, škola sicilská, guittoniani (20) – Lyrika na poloostrově pyrenejském; „cantigas de amigo“ (22) – Lyrika německá (25) – *Století čtrnácté*: „poměšťačení“ poesie (27) – Francie: Machaut a jeho tradice (29) – Anglie (31) – Německo (32) – Occitanie, Španělsko a Portugaly (33) – Itálie: „dolce stil nuovo“ a Petrarca (34).

Kapitola druhá

NEJSTARŠÍ VRSTVA STAROČESKÉ MILOSTNÉ LYRIKY, JEJÍ VZTAH K POESII TROBADORSKÉ A OTÁZKA JEJÍ COURTOISNÍ INICIACE

Složky trobadorské koncepce milostné v české poesii: 1. hyperbolická představa lásky (42) – 2. milostná „služba“ (45) – 3. „lausengiers“-kvetvníček zlý a tajemná paní (47) – 4. žal lásky a jeho důvody (52) – 5. „merce“-milost (58) – 6. ctnost trpělivosti (60).

Žánry a tvary: 1. píseň-cansó (62) – 2. svitáníčko-alba; struktura písně „Přečekaje všie zlé stráže“ (66) – 3. „Utkal panic pannu,“ zlo-mek pastorály? (73) – 4. básnický list „Láska s věrú i se vši ctností“ (74) – 5. písně taneční: „Stratilať jsem milého“ (75), „Slóvce M“ (78), „V Strachotině hájku“ (79) – 6. romance; p. „Račte poslúchati“ (80).

Poměr české milostné lyriky k poesii occitanské: česká lyrika zrcadlí poměrně rané období lyriky occitanské (84) – O chronologii a jejich rozporech (87).

Němečtí minnesängři na českém dvoře v l. 1230–1305: austrobavorská skupina minnesangu a její prostředkovací role u nás, už během 13. věku (93) – Styk českého dvora a šlechty s vlastní raného minnesangu v 13. věku (99) – „Gens jucunda jocularum“ jako propagátorka courtoisní

poesie (105), typ joculara v 13. století typem mezinárodním (108), jocularoři v Čechách (109), roztržení jocularů (110), poměr k publiku: jocular a dvory (114), j. a církev (121), j. a třetí stav (126); historie jocularů na naší půdě jako další svědectví o courtoisní iniciaci české poesie už v 13. století (128).

Kapitola třetí

PERSISTENCE COURTOISIE V LYRICE A PRVKY NOVĚ

Kontaminace lyriky courtoisní a poesie duchovní: v Occitanii a v Čechách (133), král Václav II. (136), několik dokladů (139). – Poznámka k několika duchovním písním: „Otep myrrhy“ (142), „Mistr Lepič“ (143), „Kocovník“ (143), „Tvorce milý, v tu naději“ (144).

Milostná lyrika žáků a její vztah ke courtoisní tradici (146) – „Píseň Závašova, část I.: trobadorsko-courtoisní persistence v jejím fondu představovém (147), konstrukce a výstavba motivů (149), trobadorská persistence v jejím fondu obrazovém (150). – Živel erotické ironie a satiry (151); p. „Stala se jest příhoda“, parodie courtoisní alby (155). Veselá i smutná bída (157).

Kapitola čtvrtá

PŘEDCOURTOISNÍ LIDOVÁ PÍSEŇ V ČECHÁCH

Náš pojem „lidové“ písně (159) – Lidová píseň v Romanii. Otázka lidové písně v románských zemích (161) – *Lidová píseň taneční*, spojení tance a zpěvu u nás (164) – *Taneční píseň májová*. Taneční píseň slavností májových (169) – Píseň „Stratilat jsem milého“, její povaha, struktura a jeviště (172) – Píseň „V Strachotině hájku“: je courtoisní refekcí původní taneční písně lidové (177); symbolismus zvířecí (178); průběh taneční zpěvohry a její povaha hry o žárlivcoví (180).

Kapitola pátá

PŘÍMÉ ROMÁNSKÉ VLIVY NA NAŠI MILOSTNOU LYRIKU

A. Vlivy francouzské: Guillaume de Machaut u nás: starší názory o jeho pobytu a vlivu (186), jeho vstup do české služby (187), jeho svědectví v „Jugement du Roi de Bohême (192), v „Dit du Lion“ (195)

v „Comfort d'Ami“ (196), v „Dit de la Fontaine amoureuse“ (203), v „Prise d'Alexandrie“ (204); analýsa „české žně“ Machautovy (209) a otázka délky jeho české služby a působení u nás (211) – Eustache Deschamps v Čechách (222) – Ráz našich kulturních styků s Francií v 14. století (228).

B. Vlivy italské: Styky Čechů s Itálií do konce 14. století (234) – Juristi: dictatoři, poeti (238) – Enrico de Isernia a jeho působení v Praze, „sacrum Veneris almae palacium“ (244) – „Píseň Závíšova“, část II.: vliv italského „dolce stil nuova“ (254), identita Závíšova (265).

ZAVĚR (269)

VÝZNAČNĚJŠÍ TEXTY (282)

I. *Nejstarší vrstva písňová:* „Dřevo se listem odievá“ (282) – „Tajná žalost při mně bydlí“ (282) – „Ach, srdéčko, teprv zvíeš“ (283) – „Jižť veselé vzdávám, smutek já přijímám“ (283) – „Račtež poslouchati“ (284) – „Srdce, netuž, nelzeť zbýti“ (284) – „Ach, toť sem smutný i pracný“ (285) – Milost. list „Láska s věrú i se vší ctností“ (285) – „Račte poslouchati, co vám chci zpíevati“ (P. o Štemberkovi – 286) – 1. alba „Přečekaje všie zlé stráže“ (288) – 2. alba „Šla dva tovařiše“ (289) – 3. alba „Milý, jasný dni, kteraks mi ukvapil“ (289).

II. *Písně novější:* „Jižť mne vše radost ostává“ (P. Závíšova) (290) – parodie alby „Stala se jest příhoda“ (292).

III. *Písně předcourtoisní:* „Stratilat jsem milého“ (293) – „V Strachotině hájku“ (294).

LEGENDY K OBRAZKŮM (295)

ODKAZY A POZNÁMKY (302)

BIBLIOGRAFIE (309)